

Popoludnie s Picassom

Richard Müller

Chlapče skoro som na zemi prestal stáť
Keď si náhle prišiel skladať reparát
Pod' nech ti pozriem do očí
Či sa v tebe nejak zúročím

Nečaká ťa žiaden veľký postih
Zbav sa konečne tých škrupúl' sprostých
Tu som ešte mladší od teba skromne stál
Dávno predtým ako svet ma sotil na piedestál

Mal som len štetec čo mi plázol
Keď som sa prvý raz riadne skĺzol
Nečaká ťa žiaden veľký postih
Zbav sa konečne tých škrupúl' sprostých

Dotkol som sa prstom tvojich rytín
Bol som absolútne z toho spitý
Rázny sykot badygárda iba mňa týka sa
Jasné pane ruky preč od Picassa

Badygárdi nestrážili živé telá
Iba skromné ťahy štetcom jedného spasiteľa
Popoludnie s Picassom zas pošepkalo aký som
Ešte myslím teda som cogito ergo sám
S Picassom aj bez Picassa